

[Undervisningsministeren.]

lig, på samme måde som jeg blev det, da hr. Maigaard kom med sin slutreplik; man sidder og tænker: har man virkelig sagt noget helt andet end det, man af et ærligt hjerte har kæmpet for og arbejdet med igennem et par år? Jeg blev meget beroliget, da fru Ritt Bjerregaard kom herop og takkede for, at jeg var indstillet på at forhandle positivt; det er jeg selvfølgelig, men hr. Maigaards slutreplik skal alligevel ikke stå uimodsagt. Jeg synes nok, det i høj grad var overspillet, når mit indlæg blev karakteriseret som sært og surt.

Jeg har ligesom hr. Maigaard antydet nogle områder, hvor vi ønsker nogle ændringer i det lovforslag, vi behandler, og hr. Maigaard og jeg har endda været enige på visse områder — her tænker jeg først og fremmest på fagtrængslen og på de praktisk betonedede fag. Men måske er disse bemærkninger fra hr. Maigaards side også sære og sure.

Regeringen har på ingen måde sagt nej til at forhandle lovforslaget. Vi har ikke afvist lovforslaget. Vi er fortsat positivt indstillet på at kunne nå frem til, når tiden er inde, når økonomien er til det, virkelig at få en fornuftig folkeskolelov.

Maigaard (SF):

Jeg kan forstå på ministeren, at hun af et ærligt hjerte ønsker at forhandle, og at det, hun har sagt, er, at hun har antydet nogle områder, hvorom der skal forhandles; jeg må erklære mig helt tilfreds, hvis det er antydede områder, der skal forhandles af et ærligt hjerte.

Jeg savnede en enkelt islæt i fru Ritt Bjerregaards indlæg, som jeg godt vil spørge til. Jeg glædede mig nemlig, da forslaget kom frem, fordi det var en klar bekendelse til en lav klassekvotient. Det er det i kraft af de bestemmelser, det indeholder om central tildeling af lærertimer. Fru Ritt Bjerregaard var i sin ministertid ude med bemærkninger, som kunne tyde på, at socialdemokratiet ville fravige linjen om en lav klassekvotient. Jeg vil gerne spørge, om dette, at forslaget nu er fremsat uændret, skal forstås sådan, at man nu står fast på den gennemsnitlige klassekvotient, som lovforslaget indeholder.

Så må jeg sige, at det, der har forbavset

mig mest i den debat, der har været ført her — der har jo været sagt et og andet — har været, at repræsentanten for kommunisterne, hr. Freddy Madsen, har taget standpunkt for eksamen. Der er i den danske uddannelsesdebat en lang linje, en central linje, et helt afgørende skel i kampen for en bedre skole, mellem de autoritære og de frisindede, mellem dem, der går ind for præstationsskolen, og dem, der går ind for samværsskolen, mellem dem, der går ind for sorteringsskolen, og dem, der går ind for lighedsskolen, og i alle disse spørgsmål spiller eksamen en rolle mod frisindet, for præstationsskolen, for sorteringsskolen.

Og så kommer hr. Freddy Madsen og bekender sig til eksamen, ikke abstrakt, ikke med embedseksamen på universiteter og sådan, men i en debat, hvor vi diskuterer de 9 første skoleår, på det alderstrin. Dér må jeg sige, at det bekymrer mig, og det undrer mig, at kommunisterne melder sig hos de autoritære, dem, der går ind for præstationsskolen og sorteringsskolen. Det synes jeg er en tand for autoritært.

Yderligere vil jeg sige til hr. Freddy Madsen, som var inde på spørgsmålet om den 12-årige enhedsskole — den skulle ikke gennemføres fra den ene dag til den anden, men man skulle dog have en 12 års enhedsskole — at jeg forfærdelig gerne ville vide, hvornår den anden dag oprinder, hvor denne skole skal indføres.

Jeg synes, at man skal diskutere disse ting ud fra en række kendsgerninger. For det første at ressourcerne ikke er ubegrænsede, de må samles om det vigtigste, og det vigtigste er efter min mening en 9-årig enhedsskole, det er gratis, mesterlærers afskaffelse, det er bestemt ikke gratis — det er måske det vigtigste, vi står over for — og et samlet uddannelsessystem for de 16-19-årige efter de retningslinjer, Højbyudvalget har lagt. Hvis vi skal sikre os ressourcer til disse ting, skal vi tage os meget sammen, og så har jeg meget svært ved at se, hvordan det forenes med en meget ressourcekrævende 12-årig enhedsskole.

Det andet er, at hvis man skal gennemføre disse ting, skal de gennemføres i kamp, de kommer ikke af sig selv, det har debatten i dag vist.

Jeg mener, at dér, hvor man kan samle kræfterne, hvor man kan samle brede kræf-